

[Erling Dinesen.]

slutning til forskellige søgnehellidage osv., også mellem jul og nytår, men hovedreglen er, at ferietagerne har medindflydelse på disse ting, og den ret, som lønmodtagerne har på dette felt, gør arbejdsministeren med sit forslag her fuldkommen illusorisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Lovforslaget (nr. 156) findes i tillæg A. sp. 3263, fremsættelsen i tidenden sp. 4690).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal [af Hanne Reintoft].

(Lovforslaget (nr. 147) findes i tillæg A. sp. 3159, fremsættelsen i tidenden sp. 4455).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Fru Hanne Reintoft har fremsat lovforslag om, at både direkte og indirekte skatter fremtidig skal indregnes i reguleringspristallet. Det skal så døbes om til at hedde et leveomkostningspristal og bevare det nuværende nulpunkt, januar 1963 = 100.

Det var som bekendt sådan, at skatterne indgik i det lønregulerende pristal indtil januar 1963, men fra det tidspunkt gennemførtes den ændring, at skatterne blev taget ud af pristallet i den udstrækning, man anså det for at være praktisk muligt. Denne ændring blev gennemført, efter at spørgsmålet

havde været drøftet i et udvalg vedrørende lønregulering efter pristal, der afgav betænkning i 1960. Her var der repræsentanter for folketinget, for arbejdernes, funktionærernes og tjenestemændenes organisationer, for arbejdsgiverne, for lønningsdepartementet og for statistisk departement.

Beslutningen om at holde skatterne, både de direkte og de indirekte, ude af pristallet, er ikke mindst begrundet i hensynet til finanspolitikens muligheder. Det kan være nødvendigt at forhøje skatterne for derved at begrænse forbruget, men en sådan politik modvirkes, hvis de højere skatter gennem det lønregulerende pristal sætter lønningerne i vejret og dermed opretholder forbrugsevnen hos det store flertal af befolkningen.

Det kan også anføres, at en væsentlig del af skatterne anvendes til dækning af offentlige ydelser til de dårligst stillede i samfundet. Hvis man for at forbedre deres kår forhøjer skatterne — med det resultat, at der udløses lønstigninger for samtlige lønmodtagere, også de højest lønnede — så modvirker man den indkomstfordeling, der var til sigtet med de skattefinansierede ydelser.

Endvidere finansieres gennem beskatningen en række offentlige tjenesteydelser, der stilles til befolkningens rådighed gennem undervisning, hospitalsvæsen osv. Udvider man disse ydelser, forbedrer man befolkningens levestandard, og derfor er der ingen grund til at kompensere de skatteforhøjelser, der modsvarer en sådan udvidelse, ved at indregne skatterne i det lønregulerende pristal.

Det vil fremgå af disse bemærkninger, at regeringen ikke kan tiltræde det af fru Hanne Reintoft fremsatte lovforslag.

Kampmann: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de to lovforslag, som er til første behandling nu. Økonomiministerens lovforslag er direkte afledt af den overenskomstforhandling, som vi har passeret, og hvor vi har fået vedtaget mæglingforslaget. Vi kan anbefale lovforslaget, således som det ligger.

Der var måske anledning til at harcelere en smule over de angreb, der har været fra regeringens side og ikke mindst fra økonomiministerens partis side mod at fastholde reguleringspristalsordningen, mens vi i dag